

GEBOREN LEIDERS

Zes inspirerende
leiderschapsstijlen voor vrouwen

GAIL M. HAYES

uitgeverij

Gail M. Hayes
Geboren leiders

© 2013 Uitgeverij Kok
Postbus 13288, 3507 LG Utrecht
www.kok.nl

Oorspronkelijke titel:
The power of a woman who leads
Uitgegeven door Harvest House Publishers
© 2013 Gail M. Hayes

Vertaling: Linda Schouwstra
Omslagontwerp: Brand New Story
Opmaak binnenwerk: Garage-BNO

ISBN: 978 90 435 2194 9
NUR: 707

Tenzij anders vermeld, zijn de aanhalingen uit de Bijbel overgenomen uit de Nederlandse Bijbel Vertaling (NBV), uitgegeven door het Nederlands Bijbelgenootschap, Haarlem.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical, photocopy, recording or any other – except for brief quotations in printed reviews, without the prior written permission of the publisher.

1

In het begin

Als je hetzelfde wilt zien als de adelaars, moet je bereid zijn hetzelfde te doen als de adelaars. Grijp moed en neem een hoge vlucht, maar wees je bewust van de risico's. Heb geen hoogtevrees en vliegangst, vrees niet voor je leven of de achtervolging. Wees bereid om jezelf in de vallei van het gevaar op je prooi te storten. Word iemand die voorop gaat in de strijd. Begrijp dat generaals, net als adelaars, niet loslaten wat ze bevochten hebben.

Van eeuwigheid af is de mensheid zich bewust van het vermogen om beslissingen te nemen. Al in de hof van Eden hebben mensen keuzes gemaakt die de toekomst van het hele menselijk geslacht beïnvloed hebben. Toen God Adam in de tuin had geplaatst, nam Hij een beslissing die cruciaal was voor het voortbestaan van de mensheid. God wist dat het niet goed was voor de mens om alleen te zijn; dat hij hulp nodig had om zijn levensdoel en lotsbestemming te bereiken. Daarom nam de Schepper van het universum het verstrekkende besluit om voor Adam een helper te creëren die grootse projecten aankon en die we nu kennen als een onovertroffen duizendpoot.

Deze helper nam zonder dralen ad-hocbeslissingen en droeg zware ladingen zonder klagen. Deze helper kon 's morgens een kind baren, tussen de middag een voortreffelijke lunch bereiden en 's avonds het land bewerken. Deze helper rook het gevaar al voor het zich manifesteerde en rekende ermee af terwijl ze haar kind de borst gaf. Deze helper kon dagen zonder eten of slaap, maar bleef energiek genoeg om een land te verslaan.

Deze helper liep blootsvoets door de woestijn en maakte met de uitstraling van een koningin haar entree in de troonzaal, het woestijnzand nog tussen de tenen. Dit kon ze allemaal en ze was tegelijkertijd kwetsbaar genoeg om Adams bescherming nodig te hebben, terwijl ze hem de hele tijd meer rugdekking gaf dan elitestrijders.

God heeft deze helper zo complex en veelzijdig gemaakt dat haar gedachten en daden de man nog steeds voor een raadsel stellen. Maar zonder haar invloed zou hij verloren zijn. Toen God deze helper creëerde, ging de aarde een nieuw tijdperk in. Het kost ons geen moeite om de identiteit van deze helper vast te stellen. God noemde haar 'goed'. Ik noem haar 'zuster'. Ze is mij. Ze is jou. Ze is vrouw.

Een leiderschapspositie vanaf het begin

‘Je doet het geweldig, Adam. Ik ben trots op je’, zei God, terwijl Hij met Adam door de tuin wandelde. Adam ontspande zich, terwijl zijn voeten over het groene grastapijt dansten en zachte windvlaggen zijn wangen kietelden. De kersenbloesem geurde overweldigend en Adam snoof het aroma op, terwijl hij zwol van trots.

‘Ja, dankzij U, Heer. Alles wat ik weet heb ik van U geleerd. Ik vind het fantastisch om hier te werken’, zei Adam. Maar God wist dat het een kwestie van tijd was voor Adam zich eenzaam zou gaan voelen. Hij wist dat zijn dagelijkse bezoeken op den duur niet genoeg waren en dat zijn schepsel spoedig naar meer zou verlangen. God wist het, omdat Hij die behoefte zelf in Adam had gelegd bij zijn schepping. Nog even en Adam zou eenzaam worden en verlangen naar iets wat hij nog niet kende. Hij zou nog steeds behoefte hebben aan de dagelijkse omgang met God, maar deze tweede behoefte zou zijn leven compleet maken.

‘Adam, ik wil graag dat je iets voor me doet’, zei God, terwijl een koel briesje langs hen heen streek.

‘Wat dan, God? Ik zal alles doen wat U mij vraagt’, antwoordde Adam, terwijl hij de pas inhield en een kwartslag draaide om God in het gezicht te kijken.

‘Adam’, zei God, terwijl alles in de tuin de adem inhield, wachtend op wat God nu ging zeggen. ‘Ik wil dat je alle dieren hier een naam geeft.’ En Hij liep verder.

‘Oké, Heer! Wanneer beginnen we?’ Hij zette het op een lopen om God in te halen en struikelde in zijn opwindingszwoeg over een kolossale robijn langs de kant van het pad.

‘Nu meteen’, zei God. Hij draaide zich om en gebaarde naar het eerste het beste dier dat het voor Adam moest komen staan.

Toen Adam ernaar keek, was het alsof alles wat God hem ooit geleerd had via zijn oren weglekte. Hij kreeg een complete black-out. Dit schepsel zag er merkwaardig uit en hij beseftte dat dit moeilijker zou worden dan hij had gedacht. Hoe Adam ook zijn

best deed, alle woorden die hij kende leken gevangen in een onderaards gewelf, onbereikbaar voor dit nieuwe project.

Adam stond naar het wezen te staren en kon zelfs niet meer denken. Hij wilde God niet teleurstellen en vroeg zich wanhopig af hoe hij moest doen wat God van hem vroeg. Hij betwijfelde of hij deze taak wel aankon. Dit was zo anders dan alles wat God hem tot dusver had gevraagd.

Hij liet zijn hoofd en zijn schouders hangen. Hij begon te wankelen op zijn benen. Plotseling voelde Adam iets onbekends. Hij voelde hoe de sluier van ontmoediging haar kille armen om hem heen sloeg. Ze nam langzaam bezit van zijn geest en Adam stond voor het eerst van zijn leven sprakeloos. Hij stond daar maar voor God, zijn hoofd gebogen, worstelend om zijn evenwicht te bewaren. Hij voelde iets langs zijn wangen druppelen. Hij veegde over zijn gezicht en voelde een vreemde nattigheid. Hij huilde.

God keek Adam in de ogen en toen gebeurde er iets wonderbaarlijks. Adams ribbenkast begon te vibreren. Hij schokte met zo veel kracht heen en weer dat Adam bijna tegen de grond geslagen werd.

Toen hoorde Adam iets volkomen nieuws. Hij hoorde zo'n lief-tallige stem dat zijn adem stokte in de keel. De stem raakte hem zo diep dat hij bijna vergat wat hij eigenlijk moest doen. Hij kon nergens anders op letten. Toen deed die verrukkelijke stem iets wat hem verraste. Ze begon hem instructies te geven.

'Dat wezen ziet eruit alsof het "aap" heet, lieve schat', zei de stem, die Adam warme rillingen bezorgde.

'Aap, Heer!', riep Adam naar God. Zijn stem klonk vol gezag.

'En dit lijkt wel een giraffe. Kijk daar, een kalkoen, en moet je die ezel zien, en dat daar is vast en zeker een hond. Wat een grappig geluid maakt 'ie, vind je niet? O, daar heb je een kat en daar een vogel. Jippieeee. Moet je daar die koe en dat kippetje zien. En dat beest dat zo loopt te hoppen noemen we een kangoeroe. Wat is dit verschrikkelijk leuk! Ik vind het echt fantastisch om jou te

helpen al deze dieren een naam te geven', riep de stem, die nauwelijks tijd nodig had om adem te halen terwijl het ene beest na het andere langs Adam paradeerde. Bij elk dier dat zich presenteerde suggereerde de stem een naam, die Adam vervolgens door gaf aan God. Ze vormden een ritme dat net zo natuurlijk was als het huwelijk tussen wolken en regen.

Toen Adam dagenlang bezig was geweest met namen geven aan de dieren en de geschapen wezens om hem heen, kon hij nauwelijks meer op zijn benen staan. Hij werd door uitputting overmand en zijn knieën knikten. Toen hij op de grond ging zitten werden zijn oogleden zwaar van vermoeidheid. Zijn ribbenkast deed zeer en hij durfde zijn ogen haast niet meer op te slaan uit angst dat er weer een dier voor hem stond en de stem alweer een instructie gaf. De stem schalde en schaterde op volle kracht, maar Adam wilde alleen maar slapen.

Wij hebben een genadige God. Hij zag wat er gebeurde en had medelijden met Adam. Hij liet een diepe slaap over hem komen; zo diep dat alleen God hem daaruit kon wekken. Terwijl de stem bleef praten en Adams ribbenkast bleef vibreren, wist God dat dit het moment was om zijn volgende schepping in de tuin te introduceren.

Adam zonk weg in de armen van de slaap en had geen idee wat er te gebeuren stond. God maakte behoedzaam zijn ribbenkast open en liet de stem vrij in haar nieuwe thuishaven. Hij gaf haar een lichaam dat vergelijkbaar was met het lichaam van Adam. God wist dat de tijd rijp was om Adam een geschenk te geven. Alle elementen van de schepping waren aanwezig om de schoonheid van dit geschenk te aanschouwen. God had gewacht met de openbaring van dit geschenk aan de wereld tot Hij wist dat Adam en de stem goed konden samenwerken. Hij had gewacht tot Adam en de stem door samen te benoemen hadden bewezen dat ze samen konden leiden.

De stem die Adam zo gefascineerd had, kennen we allemaal.

Haar naam resoneert in onze vrouwelijke geest en brandt in ons hart. Ze was onze zuster. Ze was, ze is vrouw. Ze was een geboren leider en ze heette Eva. Ze was de eerste leider en ze wist iets wat velen pas nu beginnen te ontdekken. Ze wist wie ze was en ze verstond haar macht. Ze was geschapen om te leiden!

Leidinggeven zit in onze natuur

In Bijbelse tijden waren er al vrouwen in leidinggevende posities. Vrouwen regeerden. Ze bestierden grote huishoudens. Ze spraken recht. Ze reddden hun gezin van de dood. Ze voerden een leger aan. Ze lobbyden en veranderden wetgeving. Ze hadden lief. Ze trouwden. Ze kregen kinderen. Ze trainden regeerders. Ze droegen wijsheid over. Ze deden alles wat er kwam kijken bij het runnen van een samenleving en het polijsten van de beschaving.

Ze stapten de geschiedenis in en droegen de mantel van het leiderschap met compassie, waardigheid en kracht. Ze begrepen dat zij de autoriteit bezaten om het schijnbaar onmogelijke te doen. Ze wisten dat ze handelend konden optreden wanneer dat nodig was. Ze kenden geen angst, namen de veeleisende rol van het leiderschap op zich en lieten hun leven erdoor stempelen.

Nu ben jij aan zet. Als een vrouw van je tijd kun je grootse dingen doen, die naties aan het wankelen brengen en levens veranderen. Het is de uitdaging om onbevreesd en zonder aarzelen je positie in te nemen. Timing is cruciaal, want de meeste situaties vragen om doortastend optreden. De vraag is: Wat doe jij als leiderschap jouw naam noemt? Hoe reageer jij als het jou een spiegel voorhoudt en wacht tot jij aanvaardt dat de persoon die terugkijkt voor deze klus geroepen is?

Ren je weg en verstop je je? Ga je in discussie? Analyseer je de details en laat je de kans met opgetrokken neus voorbijgaan? Of ga je bereidwillig de uitdaging aan, koste wat het kost?

Je antwoorden op deze vragen zijn bepalend voor het feit of je

al dan niet met de frustratie van gemiste kansen door het leven gaat. Je antwoorden zullen je ofwel naar je bestemming lanceren ofwel naar een leven vol had-ik-maars.

Veel van onze zussen hebben begrepen dat God hun de autoriteit had gegeven om het schijnbaar onmogelijke te bewerken en ze stelden niet teleur. Hun verhalen weerklinken door de geschiedenis en herinneren ons aan wie wij zijn en wat onze roeping is. Ze houden ons voor dat beslissingen in lang vervlogen tijden de weg hebben bereid voor onze komst. Hun verhalen, hun gefluister herinnert ons eraan dat de schouders waar we op staan breder zijn dan de onze, dat ook wij naar voren moeten stappen en beslissingen moeten nemen om het decor op te bouwen voor toekomstige generaties. Ze herinneren ons eraan dat we zijn geboren om te leiden.

Macht

Dit is een woord waar veel vrouwen niet dol op zijn. Hoewel we het in ons dagelijks leven royaal gebruiken, spreken veel vrouwen liever over *invloed*. Waarom lijkt het woord *macht* de meeste vrouwen angst in te boezemen? We hebben er geen problemen mee het uit te oefenen, vooral als dat nodig is om ons gezin of onze eigendommen te beschermen. Maar als anderen ons machtig noemen, ligt het gevoelig.

We houden meer van het predicaat invloedrijk. Invloed is zo onzichtbaar als de wind, maar zo krachtig als een tornado. Zolang wij dit Godsgeschenk niet in de ogen zien en het omarmen, zal het ons niet omarmen. Wij moeten de eerste stap zetten.

Om goed met macht te kunnen omgaan, moeten we ons er oké bij voelen. Anders gezegd, er is niets mis met vrouwen en macht. Het is goed dat wij die macht uitoefenen. Dat doen we iedere dag en daar staan we niet eens bij stil. Als we onze kinderen dingen leren, gebruiken we macht. Als we onze echtgenoot duidelijk

maken wat we nodig hebben, gebruiken we macht. Als we onze vrienden advies geven, gebruiken we macht. Wij hebben macht en het wordt tijd om dat feit te aanvaarden.

In het volgende hoofdstuk ga je een zelftest doen om jouw leiderschapstijl te ontdekken. Het zal je duidelijk maken op welke prachtige wijzen jij jouw macht kunt aanwenden; het is een instrument dat is ontworpen om je te helpen in vrijheid te wandelen en je te laten zien dat je een geboren leider bent!

Authentiek leiderschap

Vrouwen zijn authentieke leiders. Eén blik op een willekeurig onderdeel van onze samenleving is voldoende om de vingerafdrukken van vrouwen te onderscheiden. Iedereen ziet de impact van de vrouwelijke sekse in de levens van onze gezinsleden, vrienden en relaties. Er is op deze aarde geen schepsel te vinden dat aantrekt, bemint, verandert of beïnvloedt zoals een vrouw. Het is misschien moeilijk te bevatten maar zo machtig zijn we, zo bijzonder. En dan te bedenken dat God ons zo heeft gemaakt!

Maar we hebben een vijand die niet wil dat wij naar onze roeping leven. Hij weet hoe machtig we zijn en dat is een van zijn redenen om ons te haten. Hij ziet in dat als wij ergens onze zinnen op zetten, het onze focus wordt. Is het eenmaal onze focus, dan wordt het onze missie. Is het onze missie, dan gaan we ervoor. We bijten ons vast en laten pas los als we onze missie volbracht hebben.

Welke kracht zal onze vijand gebruiken om te voorkomen dat wij de macht van onze focus gaan begrijpen? Hij is een meester in de afleidingskunst. Hij weet dat we ontmoedigd raken als we ons hebben laten afleiden. Als we ontmoedigd raken, worden we krachteloos. Als we krachteloos worden, verliezen we onze wapens. Als we onze wapens verliezen, worden we op onszelf teruggeworpen. Als we op onszelf zijn teruggeworpen, worden we doelwit van de ijsskoude pijlen van het isolement.

Als we geïsoleerd raken, worden we kwetsbaar. De pijlen van onze vijand doordrenken het hart van ons vrouw-zijn met vergif. We zetten vraagtekens bij ons bestaansrecht. Als we eenmaal onder vuur liggen, slaan we van ons af en vallen andere vrouwen aan, van wie de meesten geen vlieg kwaad gedaan hebben. We maken hen tot onschuldige slachtoffers van onze pijn. We keren deze gewonden de rug toe en laten hen weerloos achter voor een volgende aanvalsgolf van de vijand. Dit alles als gevolg van het isolementsweb waarin we verstrikt zijn geraakt.

Veel vrouwen zijn behoorlijk prestatiegericht en genieten van het gevoel dat ze iets hebben bereikt. Als we aan een klus begonnen zijn en die tot een goed einde hebben gebracht, ontstaat er binnen in ons een gloed die een fantastisch gevoel geeft. De aanblicher van afleiding weet dat we onze focus hervinden zodra we op deze door God gegeven krachtbron inpluggen. Deze innerlijke gloed geeft ons de energie om andere projecten op te pakken die nog maar half afgemaakt zijn. Op dat moment zet hij zijn afleidingsmanoeuvre in werking.

Deze strategie is kansloos voor wie zich het principe van Identiteit, Levensdoel, Lotsbestemming heeft eigen gemaakt. Zodra we onze identiteit ontdekken, kunnen we ons levensdoel omarmen. Hebben we ons levensdoel omarmd, dan kunnen we tot onze lotsbestemming komen.

Wij kunnen niets doen of laten waardoor God met andere ogen naar ons gaat kijken. Niets kan ons losmaken van zijn liefde, aanvaarding of kracht; dus ook niet wat anderen over ons zeggen of wat wij van onszelf vinden. Ook onze vijand met zijn tactieken heeft die macht niet. Het enige wat tussen God en ons in kan komen staan is zonde; maar zijn liefde voor ons is zo groot dat Hij ons vergeving schenkt als we daarom vragen.

God heeft ons geschapen om te schitteren, om te heersen en te regeren. Hij heeft ons geschapen om een gigantische impact te hebben in deze wereld. Hij heeft ons geschapen voor het leiderschap.

Zullen we vertrekken?

Doe je ogen dicht en stel je voor dat vlak voor je neus de auto van je dromen geparkeerd staat. Deze auto heeft jarenlang tot je verbeelding gesproken, maar je hebt zelfs nooit de kans gehad om een proefritje te maken. Het is je favoriete model en je favoriete kleur, en al had je hem nog nooit van dichtbij gezien, je weet zeker dat het besturen van deze auto een levensveranderende ervaring is.

Dan zie je dat er een vel papier onder de ruitenwisser is geklemd. Als je het goed bestudeert, kun je je ogen haast niet geloven. Er staat dat deze auto betaald is en op jouw naam staat. Je hebt geen idee wie jou zo'n extravagant cadeau zou geven, maar omdat je een leider bent, weet je dat er aan het accepteren van dit geschenk op de ene of andere manier een prijskaartje hangt.

Je zet de verwondering van je af en besluit het portier te openen. Je vingertoppen gaan strelend over de handgreep, zoals een gitarist de snaren van zijn geliefkoosde instrument beroert. Met een zacht klikje zoeft de deur open. Een kort ritje kan waarschijnlijk geen kwaad. Je kunt de auto tenslotte altijd weer teruggeven.

Je gedachten wervelen op topsnelheid. Van pure opwindning weet je dat je op het punt staat iets mee te maken wat je nooit voor mogelijk had gehouden. Je steekt je hoofd naar binnen en snuift de geur van het interieur op. Je gedachten worden gestopt door het aroma van nieuwheid en de aanblik van alle luxes.

Ondanks je extase merk je op dat er diverse andere voertuigen op het parkeerterrein staan. Je ziet mensen al knikkend en glimlachend om auto's heen cirkelen. Maar sommige mensen hebben een afwerende uitstraling. Hoofdschuddend en met de armen voor de borst gevouwen lopen ze om hun auto heen, alsof ze willen zeggen dat dit buitenkansje niet voor hen is. Alsof ze denken dat het te mooi is om waar te zijn en dat ze niet van plan zijn om ergens in te trappen waar ze slechter van worden.

Maar jij bent een vrouw met een missie en jij denkt anders. Je bent niet bang voor het onbekende en verlangt naar afwisse-

ling in je gebruikelijke bezigheden. Je gelooft dat dit cadeau daar mede in kan voorzien. Je focus voert je terug naar de reden waarom je op deze parkeerplaats bent. Je hebt geen tijd om je af te vragen wat anderen misschien vinden of voelen. Je staat voor wat jij ervaart als een missie; namelijk achter het stuur van deze wagen plaatsnemen!

Stel je nu voor dat je op de lederen stoel schuift, die zo soepel is dat hij zich voegt naar de vorm van je lichaam. De stoel is zacht, maar sterk genoeg voor jouw gewicht. Hij is bovendien zo gevoelig dat hij automatisch opwarmt als je het koud hebt en voor verkoeling zorgt als de temperatuur stijgt. Het is een zalige luxe, zoals je nog nooit in je leven hebt meegemaakt.

Terwijl je je door deze weelde mee laat voeren, toets je een knop op het dashboard in en de prachtigste muziek vult de auto. De oorstrelende melodie nodigt je uit om te ontspannen en te genieten van de komende reis.

Je monstert het dashboard en ontdekt de startknop. Als je die indrukt, begint de motor te snorren als een kat die een lekker maaltje krijgt. Met je voet op de rem schakel je naar de eerste versnelling en voelt hoe de motor en de versnellingsbak aan een magische wals beginnen, terwijl je de auto de weg op stuurt. Dit is geen rijden meer. Dit is een magistrale reis, die het antwoord is op een verlangen dat je al langer hebt gevoeld. Het doet je denken aan wat je ervaart als je een belangrijk project afrondt. Je ontspant je en gaat op in de muziek.

Het besturen van deze hightech auto is meer dan een ervaring. Het is een roeping. Hoewel iedereen op het parkeerterrein was uitgenodigd voor een proefrit, was niet iedereen daar klaar voor. Niet iedereen was bereid het risico te nemen. De meeste mensen leken benauwd voor de power, de snelheid en (al zouden ze dat misschien niet toegeven) de grandeur. De meeste mensen liepen weg omdat ze dachten dat rijden op dit niveau niet voor hen was weggelegd.

Anderen aarzelden, terwijl ze nog eens goed naar de auto keken en hoopten dat ze genoeg moed konden verzamelen om hem in bezit te nemen. Ze beseften al snel dat de kans verkeken was als ze daar te lang over deden. Toen ze besloten in te stappen, had iemand anders hun plek en hun auto ingenomen. Ze ontdekten dat dit geen reis was voor mensen die last hebben van vrees en besluiteloosheid.

Maar jij bent anders. Jij was nergens bang voor toen deze kans zich voordeed, omdat je wist dat dit de juiste wagen was. En je was ervan overtuigd dat je alles in huis hebt om hem te besturen. Dit buitenkansje maakte in jou iets wakker wat je niet kunt verklaren. Deze auto was precies zoals je je had voorgesteld, en bovenal: hij fascineerde je.

Vanaf het moment dat je de startknop indrukte, wist je dat deze rit anders zou worden dan elke andere die je al had gemaakt. Zonder dat iemand het tegen je had gezegd, wist je dat dit een unieke ervaring zou worden en dat je leven nooit meer hetzelfde zou zijn. Je maakte je gereed voor het avontuur. Je voertuig en jij vonden een ritme dat alleen maar als melodieuw bestempeld kan worden. Jij bent nu de dirigent van een fantastisch afgestemd samenspel van technisch vernuft, dat jouw persoonlijke themalied speelt.

Maar er spelen nog steeds vragen door je hoofd. Waar ga je naartoe en wat wordt er daar van je verwacht? Dit soort vragen is voor de meeste anderen reden om te stoppen en daar eerst duidelijkheid over te krijgen, maar jij hebt een andere mindset. Je bent wel vertrouwd met het onbekende. Jij hebt je al vaker met succes op onbekend terrein begeven.

Bij iedere schakelbeweging maakt de motor een snorrend geluid, tot je in de hoogste versnelling als een gigantische kat over de weg suist. Je bent volmaakt in harmonie met je auto. De banden knuffelen de bochten en laten ze in een oogwenk achter zich. Wat je voelt is onbeschrijflijk. Het is alleen te definiëren als euforisch, vooral omdat je in het juiste voertuig de juiste kant opgaat.

De weg is als smeltende chocola onder je wielen. Je ziet hem als een donkergekleurd lint door het landschap kronkelen. Je hebt geen idee waar je naartoe gaat. Het enige wat je weet is dat je deze reis moet maken en dat dit vervoermiddel is ontworpen om op je bestemming te komen. Je kent de kracht van de juiste middelen om een klus te klaren.

Na een poosje zie je op de meter dat de brandstoftank bijna leeg is. Als je bij een benzinepomp stopt om te tanken, wordt er gewezen en gekeken. Je trekt de aandacht en je komt er al snel achter dat die blikken en vingers er nu eenmaal bijhoren. Je moet onwillekeurig glimlachen en je mondhoeken krullen omhoog terwijl je je zonnebril wat steviger op je neus duwt. Je hebt er niet voor gekozen om in de schijnwerpers te staan. De schijnwerpers kozen jou.

Als je klaar bent, zie je dat er bij het pompstation een lange rij auto's stopt die veel op de jouwe lijken. Apart dat zo veel auto's van hetzelfde model en dezelfde kleur op dezelfde plek komen, maar je neemt geen tijd om uit te zoeken wat daar achter zit; in plaats daarvan zet je de scène uit je hoofd. Jij hebt maar één zorg en dat is zo snel mogelijk weer achter het stuur plaatsnemen, want je wilt geen seconde missen van deze kostbare rijtijd. Even later ben je weer op de weg, zonder in de gaten te hebben dat de slinger van auto's jou is gevolgd.

Je besluit de toeristische route langs de zee te nemen. Het briesje dat over de golven danst zorgt voor een verfrissend zuchtje door de auto. Het uitzicht is zo adembenemend dat je vaart mindert om ervan te genieten. Als je in de achteruitkijkspiegel kijkt, zie je dat dezelfde slinger auto's die je al eerder had gezien, pal achter je rijdt. Je neemt de afslag naar de kustweg en het valt je op dat deze chauffeurs achter je aan komen. Ze nemen allemaal dezelfde afslagen en als jij een bocht afsnijdt, doen zij het ook. Dit gedrag is ergerlijk, want ze lijken allemaal precies zo'n auto te hebben als jij, hoewel je op de parkeerplaats niemand bezit zag nemen van een wagen.